

“ТАСДИҚ МЕКУНАМ”

Ректори Донишгоҳи давлатии

тиҷорати Тоҷикистон, д.и.т., дотсент

Назарзода Ҳ.Ҳ.

“14” 08 соли 2024

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Султон Бахтиёр дар мавзуи: «Таъсири маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкорин хурду миёна (дар мисоли Чумхурии Тоҷикистон)», барои дарёфти дараҷаи илми номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.07 - Молия, муомилоти пулӣ ва қарз

Мутобиқати мухтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми зълоншуда. Диссератсия тибқи талабот ба бандҳои зерини Шиносномаи ихтисосҳои КОА-и назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 08.00.07 - Молия, муомилоти пулӣ ва қарз мувофиқат мекунад: 1.1. Равандҳои методологию соҳтории ташаккули системан молиявӣ; 1.3. Назария ва методологияи таъсири системаи молиявӣ дар натиҷаҳои рушди иқтисодиву иҷтимоӣ; 2.4. Пешгӯй ва банақшагирӣи буҷетио андозӣ дар иқтисоди бозорӣ; 2.5. Танзими андоз дар баҳшҳои иқтисодиёт; 2.6. Назарияи танзими системаи буҷетио андозӣ; 2.9. Асосҳои назариявӣ, афзалиятҳои сиёсати андозӣ ва самтҳои асосни ислоҳоти системаи андозӣ.

Саҳми илми довталаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳамияти он. Муайян намудан мумкин аст, ки довталаб дар таҳияи нақшаш кори илмӣ, интиҳоби мавзуъ, асоснокнамоӣ, мақсад, вазифаҳо, мубрамият ва муҳиммияти он саҳми шаҳсии худро гузоштааст. Инчунин аз тарафи муаллифи диссертатсия тавсияҳо илми асоснок пешниҳод шудаанд, ки онҳоро ҳангоми такмил ва татбиқи амалии сиёсати андозӣ, такмили маъмурикунонии андоз дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ, аз ҷумла соҳибкори хурду миёна, ҷорӣ намудани шакли маҳсуси

андозбандӣ, назорату санчишҳои андозӣ ва таъмини самараноки мақомоти андоз дар кишвар мавриди истифода карор додан мумкин аст. Пешниҳоди муаллифро имконият ҳаст, ки дар рафти такмили Кодекси андоз мавриди амал карор дода шавад. Ҳамчунин натиҷаи кори илмии мазкурро дар раванди таълими фанҳои «Андоз ва андозбандӣ» ва «Маъмурикунонии андоз» ва курсҳои такмили ихтисоси кормандони мақомоти андоз истифода бурдан мумкин аст.

Муаллиф дар раванди таҳияи тавсияҳо ва пешниҳодҳои илман асоснок оид ба маъмурикунонии андоз ва таъсири он ба соҳибкории хурду миёна саҳмгузор мебошад.

Мубрамии мавзун таҳқиқот. Дар шароити мусир, мӯъмурикунонии андоз сиёсати андозро нисбати субъектҳои хочагидорӣ, баҳусус намояндагони тиҷорати хурду миёна инъикос мекунад. Ҳарчанд, ки дар солҳои охир низоми андозбандӣ такмил ёфта истодааст, аммо дар амалияи андозбандӣ дида мешавад, ки гузаронидани санчишҳои андоз ва баҳисобгирии андоз нисбати субъектҳои андозбандӣ, аз ҷумла соҳибкории хурду миёна ҳанӯз пурра комил нест. Бинобар ин, ҳарчанд, ки тадбирҳо оид ба дастгирни давлатӣ ва пешниҳоди имтиёзҳои андозӣ ба соҳибкории хурду миёна, таҳия шудаанд, аммо таҳлил ва гузаронидани таҳқиқоти мушаҳҳаси ишмиро талаб мекунанд. Илова бар ин, дар ҷумҳурӣ мунтазам ислоҳоти андозӣ гузаронида мешавад, ки дар он пеш аз ҳама дастгирни давлатии рушди соҳибкори хурду миёна, ба амал баровардани имтиёзҳои андозӣ, баҳусус ҷорӣ намудани реҷаи маҳсуси андозбандӣ ва маъмурикунонии соддай он, паст намудани гаронии андоз, бехтару хубтар барои мондани назорату санчишҳои андозии субъектҳои соҳибкорӣ ба назар гирифта мешавад.

Ҳамаи ин, яъне, ҷорӣ намудани шаклҳои маҳсусу имтиёзникои андозбандӣ барои субъектҳои соҳибкории хурду миёна ва давлат манфиатовар буда, ба таъмини устувори молияи давлатӣ мусоидат мекунад. Вазъияти низоми андозӣ ва маъмурикунонии он дар минтаҷаҳои кишвар нишон

медиҳад, ки холо ҳам камбудиҳо ва нуқсонҳо дар маъмурикунони андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна ба назар мерасад.

Ҳалли масъалаҳои мазкур аз бисёр ҷиҳат аз дастгирии давлатии рушди соҳибкории хурду миёна ва баланд бардоштани самаранокии фаъолияти мақомоти андоз вобаста буда, барои такмили низоми молиявии қишвар зарур мебошад, ки ин мубрамият ва муҳиммияти мавзуи тадқикоти илмиро муайян менамояд.

Нуқтаҳои асосии таҳқиқоти диссертационӣ дар конференсияҳои сатҳи байналмилалию ҷумҳурияйӣ дар мавзӯъҳои “Ҷанбаҳои назариявии ташаккул ва такмили низоми маъмурикунонии андоз дар шароити муосир” (Душанбе-2022), “Ҷанбаҳои назариявии низоми маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна” (Душанбе-2022), “Ҷанбаҳои методологии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна” (Душанбе-2022), “Дастгирии давлатии рушди соҳибкории хурду миёна ва маъмурикунонии он дар шароити муосир” (Душанбе-2023), “Нишондиҳандаҳои баҳои самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна” (Душанбе-2024), “Нақши ҳавасмандиҳои андозӣ-молияйӣ дар рушди соҳибкории хурду миёна” (Душанбе-2024), “Ташаккули низоми маъмурикунонии андоз ва таъсири он ба рушди соҳибкорӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон” (Душанбе-2021), “Такмили низоми маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна” (Душанбе-2021), “Нақши имтиёзҳои андозӣ дар таъмини амнияти иқтисодии Ҷумҳурии Тоҷикистон” (Кӯлоб -2023) маъруза гардида, сазовори баҳои баланд гардидаанд. Натиҷаҳои асосии таҳқиқот дар 9 мақолаи илмии муаллиф, аз ҷумла 6 мақола дар мачалла ва нашрияҳое, ки ба рӯйхати мачаллаву нашрияҳо, ки аз ҷониби Комиссияи олии атtestатционии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсия шудаанд, ба табъ расидаанд.

Натиҷаҳои мушаҳҳаси илмӣ (бо нишон додани навгонӣ, аҳамияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба довталаб додани дараҷаи илмии дархостшаванда мумкин аст.

Дар рисолаи илмии аспирант Султон Бахтиёр натиҷаҳои асосие, ки унсурҳои навоварии илмии тадқикотро дар бар мегиранд, аз инҳо иборатанд:

- дар диссертатсия муаллиф мағхуми маъмурикунонии андози соҳибкории хурду миёнаро, ки натиҷаи асосии он бояд самараноки кори андозсупорандагонро осон намуда, ҷамъоварии саривактӣ ва воридшавии маблағҳои андоз ба буҷет ва устувории низоми молиявиро таъмин намояд, пешниҳод намудааст;

- дар таҳқиқот таҷрибаи давлатҳои ҳориҷии дуру наздиқ вобаста ба принципҳои асосӣ ва ҳусусиятҳои ҳоси низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна ба такмили низоми андозӣ онд ба вазъи соҳибкории хурду миёна, ҷорӣ намудани шаклу меърӯҳи маҳсуси андозбандӣ, беҳтар намудани сатҳу сифати хизматрасонҳои андозӣ ба субъектҳои соҳибкорӣ ва истифодаи бештари имтиёзҳои андозӣ-молиявӣ, бо назардошти таҷрибаи маъмурикунонии андоз дар қишварҳои ҳориҷӣ мавриди баррасӣ карор гирифта, истифодаи усуслҳои мувоғику самараноки он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон пешниҳод гардидааст;

- дар кори таҳқиқотӣ низомҳои муосири андозбандӣ бо назардошти маъмурикунонии андози субъектҳои ҳочагидорӣ, баҳусус соҳибкорони хурду миёна, намудҳои андозбандӣ, низоми соддакардашуда, самаранокии пешниҳоди имтиёзҳо ва самаранокии фаъолияти муассисаҳои андоз дар қишвар таҳлил ва муайян карда шудаанд;

- муаллиф пешниҳод намудааст технологияҳои муосири раками дар раванди маъмурикунонӣ, рақамикунонии санчишҳои андоз ва назорат бояд самаранок истифода бурда шавад. Инчунин дасттирии молиявӣ ба соҳибкории хурду миёна ҳамчун самтҳои асосии такмили маъмурикунонии андоз тавсия дода шудааст;

- дар диссертатсия аз тарафи муаллиф тавсия дода шудааст, ки соҳибкории хурду миёна дар самтҳои маъмурикунонии андоз аз тарафи давлат дасттирий ёбад, зоро истифодан маъмурикунонии соддакардашуда, ҷорӣ

намудани низоми маҳсуси андозбандӣ, баланд бардоштани самаранокии институтҳои андоз, таъмини иқтидори андози кишварро дар назар дорад;

- аз тарафи муаллифи дар диссертатсия роҳҳо ва усулҳои асосии баланд бардоштани самаранокии маъмурикционии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна таҳқиқ ва пешниҳод гардида, нақши он дар баланд бардоштани уҳдадориҳон андозии субъектҳои соҳибкорӣ, ҳавасмандиҳон молияй-иктисодӣ, сарфай вақт ва ҳароҷотҳои ками низоми андозбандӣ ва воридшавии ҳаҷми бештари маблагҳои андозӣ ба буҷети давлатӣ муайян карда шудааст.

Аҳамияти илмӣ ва амалии таҳқиқот дар муайян кардани моҳияти низоми андоз ва идоракунии фаъолияти соҳибкорӣ, ҳусусан рушди соҳибкории хурду миёна мусоидат мекунанд. Пешниҳодҳо ва тавсияҳои илмӣ-амалии муаллифро ҳангоми татбики сиёсати андоз, татбики назорат ва санчишҳои андоз ва минбаъд ҳангоми содда кардани маъмурикционии андоз истифода бурдан мумкин аст. Инчунин, мақомоти андоз имконият дорад, ки ҳангоми татбики амалии маъмурикционии андоз дар рушди соҳибкорӣ ва пардоҳти маблагҳои андозӣ ба буҷети давлатӣ аз натиҷаҳои кори таҳқиқотӣ истифода намояд.

Натиҷаҳои таҳқиқот метавонад ба рушди минбаъдаи низоми андозӣ ва маъмурикционии фаъолияти соҳибкории хурду миёна, ҷамъоварии саривактии маблагҳои андозӣ ба буҷети давлатӣ, паст намудани гаронии андоз ва ташкили ҷойҳои нави корӣ мусоидат намуда, пешниҳодҳои муаллиф ва асоси назариявии кор дар истифодаи самараноки доронҳон бонкӣ ва такмили санадҳои меъёрии ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Кумитаи андоз дар самти маъмурикционии низоми андозӣ истифода гардад.

Мутобиқати таҳассуси илмии довталаб ба дараҷаи илмӣ.

Чуноне ки аз шиносой бо муҳтавои диссертатсияи пешниҳодшудаи аспирант бармеояд, таҳассуси илмии ў ба дараҷаи илмии дарҳостнамудааш мутобиқат менамояд. Довталаби дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ Султон Бахтиёр ба талаботи бандҳои банди 17-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ» (карори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267)

ва банди 18-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ» (карори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26 июни соли 2023, № 295 “Дар бораи тағйири иловаҳо ба карори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267”) тасдик шудааст, мувофиқат мекунад.

Мазмуни кори диссертационӣ.

Дар муқаддима мубрамияти кори диссертационӣ, дараҷаи илмии таҳқиқи он асоснок карда шуда, мақсаду объект ва мавзӯи таҳқиқот, навгонӣ, асосноккунии ҷанбаҳои назариявию методӣ ва аҳамияти натиҷаҳои таҳқиқот дар самти маъмурикунонии андоз нишон дода шудаанд.

Дар боби якум “Ҷанбаҳои назариявии ташаккули маъмурикунонии андоз дар шаронти муосир” асосҳои назариявӣ-методологии таъсири маъмурикунонии андоз бо таваҷҷуҳ ба рушди соҳибкории хурду миёна, ҳусусиятҳои хосу низоми маҳсуси андозбандӣ ва маъмурикунонии он дар рушди соҳибкории хурду миёна ва принципҳон он, маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна дар давлатҳои хориҷӣ ва истифодаи ҷиҳатҳои манфиатноку мувофиқи он дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди баррасӣ қарор гирифтааст.

Нуқтаи асосӣ ва ҷолибтарини ин боб равишҳои назариявӣ оид ба мағҳуми “маъмурикунонии андоз” ба рушди соҳибкории хурду миёна (чадвали 1.1. саҳ. 20-21) мебошад, ки муаллиф дар асоси таҳлили фикру ақидаҳои олимони соҳа таърифи муаллифии худро пешниҳод намудааст.

Муаллифи кори таҳқиқотӣ паҳлӯҳои гуногуни мавзуъро омӯхта, қайд менамояд, ки яке аз механизмҳои асосии дастгирии давлатии рушди соҳибкории хурду миёна ин низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии он ба ҳисоб меравад. Маҳз дастгирии давлатии соҳибкории хурду миёна аз низоми андозбандӣ ва маъмурикунонии он вобастагӣ дошта, ба рушди устувори иқтисодӣ-иҷтимоии минтақаҳон кишвар мусоидат менамояд (саҳ. 24).

Дар диссертация принципҳо, ҳусусиятҳои хосу низоми маҳсуси андозбандӣ ва маъмурикунонии он дар рушди соҳибкории хурду миёна мавриди таҳқиқ қарор гирифта, нигоҳи методологии маъмурикунонии андоз

дар рушди соҳибкории хурду миёна, ки ҳамчун фишанге баромад мекунад ва ба дигаргунисозиҳои зудивазшавандай муносабатҳои андозӣ мутобикат менамояд, муайян карда шудааст. Ҳамаи ин аз маҷмуи тадбирҳое иборат мебошад, ба рушди устувори низоми молиявӣ, пешрафти иқтисоди миллӣ, афзоиши самаранокии соҳибкории хурду миёна нигаронида шуда, ҳаллу фасли масъалаҳои гуногуниро доир ба маъмурикунонии андоз дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ, дар назар дорад(сах. 31).

Дар боби дуюм, ки «Таҳлили вазъи низоми андозӣ ва маъмурикунонии он дар рушди соҳибкории хурду миёна дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» номгузорӣ шудааст, таҳлили вазъи низоми андозӣ бо таваҷҷӯҳ ба рушди соҳибкории хурду миёна, арзёбии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна ва нишондиҳандаҳои асосии баҳои самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна баҳодиҳӣ ва натиҷагирий карда шуданд.

Муаллиф дар ин боб ва зербобҳои он шаклҳои асосии низоми андозбандии соҳибкории хурду миёна, хиссаи низоми соддакардашудаи андозбандӣ дар низоми андозии Ҷумҳурии Тоҷикистон, динамикаи шумораи корхонаҳои хурду миёна дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, фаъолияти субъектҳои соҳибкорӣ тибки низоми соддакардашудаи андозбандӣ, хиссаи воридоти андозҳо ба бучети давлатӣ аз ҳисоби субъектҳои соҳибкории хурду миёна ва гайтаро мавриди баррасӣ қарор додааст. Инчунин нақши технологияи ракамӣ, ки дар маъмурикунонии андоз беандоза мебошад, оварда шудааст.

Инчунин муаллиф татбики амалии маъмурикунонии андозро дар назорату санчишҳои андозӣ ба таъмини иҷрои нақшан андозҳо, хизматрасониҳои андозии субъектҳои соҳибкорӣ, раванди бақайдгирий ва баҳисобгирий, объектиҳои андозбандӣ ва коркарди маълумотҳо дар барномаҳои иттилоотии электронӣ вобаста намуда, дар ин раванд амали намудани назорату санчишҳои андозӣ, аз қабили назорати камералӣ ва санчиши сайёр, амалиётӣ андозӣ ва муониҳаҳои хронометраж, бунёди дидбонгоҳҳои назоратӣ ва дар самти рӯёниданӣ бақияпулиҳо бошад, андешидани чораҳои натиҷабаҳш

дар рушди соҳибкории хурду миёна, ки ҳамчун фишанге баромад мекунад ва ба дигаргунисозиҳои зудивазшавандай муносабатҳои андозӣ мутобикат менамояд, муайян карда шудааст. Ҳамаи ин аз маҷмуи тадбирҳое иборат мебошад, ба рушди устувори низоми молиявӣ, пешрафти иқтисоди миллӣ, афзоиши самаранокии соҳибкории хурду миёна нигаронида шуда, ҳаллу фасли масъалаҳои гуногуниро доир ба маъмурикунонии андоз дар рушди фаъолияти соҳибкорӣ, дар назар дорад(сах. 31).

Дар боби дуюм, ки «Таҳлили вазъи низоми андозӣ ва маъмурикунонин он дар рушди соҳибкории хурду миёна дар Чумхурии Тоҷикистон» номгузорӣ шудааст, таҳлили вазъи низоми андозӣ бо таваҷҷӯҳ ба рушди соҳибкории хурду миёна, арзёбии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна ва нишондиҳандаҳои асосии баҳои самаранокии маъмурикунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна баҳодиҳӣ ва натиҷагирий карда шуданд.

Муаллиф дар ин боб ва зербобҳои он шаклҳои асосии низоми андозбандии соҳибкории хурду миёна, ҳиссаи низоми соддакардашудаи андозбандӣ дар низоми андозии Чумхурии Тоҷикистон, динамикаи шумораи корхонаҳои хурду миёна дар Чумхурии Тоҷикистон, фаъолияти субъектҳои соҳибкорӣ тибки низоми соддакардашудаи андозбандӣ, ҳиссаи воридоти андозҳо ба бучети давлатӣ аз ҳисоби субъектҳои соҳибкории хурду миёна ва гайраро мавриди баррасӣ қарор додааст. Инчунин нақши технологияи ракамӣ, ки дар маъмурикунонии андоз беандоза мебошад, оварда шудааст.

Инчунин муаллиф татбики амалии маъмурикунонии андозро дар назорату санчишҳои андозӣ ба таъмини иҷрои нақшан андозҳо, хизматрасониҳои андозии субъектҳои соҳибкорӣ, раванди бакайдгирий ва баҳисобгирӣ, объектиҳои андозбандӣ ва коркарди маълумотҳо дар барномаҳои иттилоотии электронӣ вобаста намуда, дар ин раванд амали намудани назорату санчишҳои андозӣ, аз қабили назорати камералӣ ва санчиши сайёр, амалиёти андозӣ ва муоннаҳои хронометраж, бунёди дидбонгоҳҳон назоратӣ ва дар самти рӯёнидани бакияпулиҳо бошад, андешидани чораҳои натиҷабаҳш

дар самти риояи бечунучарон конунгузориҳои бахши андозӣ низ муҳим мешуморад (сах. 76-77).

Муаллиф дар диссертатсия самаранокии сатҳи маъмурикционии андозро дар таносуби байни фоида ё даромад, ки дар ихтиёри субъектҳои соҳибкорӣ мемонад ва ҳаҷми маблагҳои воридшудаи андозиро ба буҷети давлатӣ аз ҳисоби рушди соҳибкории мазкур нишон медиҳад, муайян намудааст (сах. 90).

Боби сеюм «Самтҳои асосии тақмили маъмурикционии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна дар Точикистон» ном дошта, дар он муаллиф дастирии давлатии маъмурикционии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна, ҳавасмандии андозӣ-молиявӣ дар рушди соҳибкории хурду миёна ва самтҳои асосии баланд бардоштани самаранокии маъмурикционии андозро бо таваҷҷӯҳ ба рушди соҳибкории хурду миёна мавриди таҳқиқ қарор додааст.

Муаллиф дар ин ҷо маъмурикционии андозро зарур шуморида, иброз менамояд, ки дар рушди соҳибкории хурду миёна он бояд соддаву шаффоф бошад ва вордшавии саривақтии маблагҳои андозиро ба буҷет бояд таъмин намояд. Ҳамчунин, бояд субъектҳои соҳибкорӣ аз фаъолияти гайриқонунӣ ва саркашӣ аз пардохти андозӣ канораҷуӣ накунанд, истифодаи бештари имтиёзҳои андозиро ба роҳ монда, сатҳу сифати назортаи андозӣ ва самаранокии фаъолияти мақомоти андозро дар сатҳи лозима таъмин намоянд.

Дар кори таҳқиқотӣ ченаки асосии муайянкунандай сатҳи самаранокии маъмурикционии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна оварда шудааст, ки дар асоси он проблемаҳои маъмурикционии андоз ва роҳҳои ҳалли он муайян карда мешавад(сах. 107).

Зимни таҳлил муаллиф камбудиҳои маъмурикционии андозро ошкор менамояд, ки он аз иҷро нагардидани талаботи Консепсияи ташаккули ҳукумати электронӣ дар Ҷумҳурии Точикистон ва татбиқи Консепсияи иқтисодиёти рақамиӣ дар қаламрави қишивар, ба таври зарурии роҳандозӣ нагардидани хизматрасониҳои андозии электронӣ, ҳамгириони итилоотӣ ва хизматрасониҳои давлатӣ аз ҷониби мақомотҳои давлатӣ ба субъектҳои

соҳибкорӣ, дар сатҳи лозимӣ таъмин нагардидани ҳамкориҳои мақомотҳои давлатӣ дар раванди маъмурикунони андоз дар рушди субъектҳои соҳибкорӣ, аз ҷумла таъмин нагардидани базаи моддӣ-техникии мақомотҳои даҳлдор ҷиҳати ба роҳ мондани ҳамгироиҳои электронӣ бо мақомоти андоз, ҷой доштани камбуҷиҳо ва норасиҳо дар самти хизматрасониҳои электронӣ ба субъектҳои соҳибкории ҳурду миёна, роҳ додан ба саҳланкориҳо ва монеъаҳои беасос дар самти назорату санчишҳои андозии онҳо, камбуҷиҳо дар пешниҳоди зъломияҳо, ҳисботҳо ва пардохтҳои андозии гайринақӣ аз ҷониби субъектҳои соҳибкории мазкур ва гайра иборат мебошад (саҳ. 113).

Дастоварди асосии кори таҳқиқотӣ аз он иборат аст, ки роҳҳои асосии баланд бардоштани самаранокии маъмурикунони андоз дар рушди соҳибкории ҳурду миёна дар Тоҷикистон муайян карда шуда, дар ин замини тавсияҳо барои истифодаи он дар амалия пешниҳод гардидааст.

Дар ҳулоса натиҷаҳои асосии таҳқиқоти илми диссертант ҷаъмбаст гардидаанд.

Баҳои автореферати рисолаи илмӣ.

Автореферат пурра ба мазмун ва мундариҷаи рисолаи диссертационӣ мувоғиқ буда, ба талботи муқаррарнамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯй аст ва мазмуну муҳтавои навғониҳои асосии рисоларо дар бар гирифта, мақолаҳои илми муаллиф (9) вобаста ба мавзуи диссертационии мазкур чоп шудаанд.

Дар қисмати хотимавии тақриз овардани ҳулосан ҷаъмбастӣ онд ба сазовор донистан ё надонистани довталаб ба дараҷаи илми даҳлдор.

Дар баробари ҷанбаҳои мусбӣ дар диссертатсия баъзе камбуҷиҳо низ ба назар мерасад, ки ба инобат гирифтани онҳо барои таҳқиқотҳои ояндаи диссертант самаранок арзёбӣ мегардал:

1. Дар зербоби 1.1. ақидаҳои таҳқиқотчиёни ватанию ҳориҷӣ доир ба мағҳумҳои “маъмурикунони андоз” аз тарафи муаллиф хуб баррасӣ карда шудааст, аммо, дар аксар ҳолат онро тарафдорӣ намудааст ва ақидаҳои мунакқидона кам ба назар мерасад;

2. Дар Ҷадвали 1.1 - Таъсири “маъмуриқунонии андоз” ба рушди соҳибкории хурду миёна ақидаҳои олимони соҳа ҷамъоварӣ гардидааст, аммо, ақидаи ҷамъбастии муаллиф оид ба ин масъала дида намешавад;.

3. Дар зербоби 1.3. «Таҷрибаи хориҷӣ оид ба маъмуриқунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна» ном дорад, муаллиф таҷрибаи давлатҳои зиёди хориҷи дуру наздикро мавриди баррасӣ қарор додааст, аммо хуб мешуд агар як ё ду давлати ба иқтисодиёташ ба мо наздикро пурратар таҳлил намуда, пешниҳодҳои мушаҳҳас менамуд.

4. Дар баязе ҷадвалу диаграммаҳо таҳлил танҳо як солро дар бар мегирад, ки бо таҳлили яқсола ҳулоса баровардан ва пешниҳод намудан ғайриимкон аст.

5. Солҳои таҳлилшаванд баъд як давраи муайяниро дар бар гирад. Дар акси ҳол ин метавонад ба баҳодиҳии нодуруст оварда расонад.

6. Боби дуюми диссертатсия, ки бояд таҳлилро дар бар гирад, аммо, дар кори таҳқиқотӣ ҷадвалҳо ва диаграммаҳои таҳлилий ҳело кам ба назар мерасанд.

Қобили қайд аст, ки камбузидҳои пешниҳодгардида хислати ҷузъӣ дошта, мазмун ва баҳои вокеии кори диссертациониро тағиیر намедиҳанд.

Ҳулосаи умумӣ оид ба диссертатсияи тақризшаванд.

Дар мачмуъ, кори диссертационӣ дар мавзуи «Таъсири маъмуриқунонии андоз дар рушди соҳибкории хурду миёна (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.07 - Молия, муомилоти пулӣ ва қарз пешниҳод гаштааст, рисолаи илмии анҷомёфта буда, хислату мазмуни илмию амалий дошта, муаллифи он Султон Бахтиёр сазовори дараҷаи илмии номзади илмҳои иқтисодӣ аз рӯйи ихтисоси 08.00.07 - Молия, муомилоти пулӣ ва қарз мебошад.

Тақриз дар ҷаласаи ғайринавбатии кафедраи андоз ва сугуртани Дошишгоҳи давлатни тиҷорати Тоҷикистон (протоколи №1 аз 13-уми августи

соли 2024) баррасӣ ва тасдиқ гардидааст. Дар ҷаласа 11 нафар иштирок доштанд.

Натиҷан овоздиҳӣ: «тарафдор» -11 нафар, «зид» - нест, «бетараф» - нест.

Раиси ҷаласа:

мунири кафедран андоз ва
сүгуртани Донишгоҳи давлатни
тиҷорати Тоҷикистон, н.и.и.,
дотсент

Раҷабов К.Р.

Эксперт:

н.и.и., дотсенти кафедран андоз ва
сүгуртани Донишгоҳи давлатни
тиҷорати Тоҷикистон

Курбонов А.Р.

Котиби ҷаласа:

н.и.и., дотсенти кафедран андоз ва
сүгуртани Донишгоҳи давлатни
тиҷорати Тоҷикистон

Шоназарзода Н.Ш.

Суроғ: 734061, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе, кӯчаи Дехоти ½.

Тел: +992(37) 234-83-46, +992(37) 234-85-46, Email: tguk@mail.ru

Имзоҳон Р.К. Раҷабов, А.Р. Курбонов А.Р., ва Шоназарзода Н.Ш.-ро
тасдиқ менамоям:

Сардори раёсати қадҳо - на
корҳои маҳсуси **Донишгоҳи**
давлатни тиҷорати Тоҷикистон

Пирзода С.